

Entreprenørerne har lidt et ligefrem ruinerende Tab ved at udføre et Arbejde for den danske Stat, hvor alle Beregninger slog fejl, og mener under de forannævnte Omstændigheder, at Tabet bør bæres af Staten.

Udvalget gør ikke Indstilling.

18. Fra *Enkefru Christine Borch* af Aarhus om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 20. Januar 1931 af *Sneum*).

Andrageren er født i 1864 og blev i 1883 gift med Jernbaneassistent Harald E. Borch. Ægteskabet opløstes i 1894, men blev paa ny indgaaet mellem dem i 1918. Da Manden paa det Tidspunkt var 61 Aar, fik hun ingen Enkepension efter hans Død i 1929. Hun er paa Grund af sin Alder kun i Stand til at forskaaffe sig en ringe Indtægt og andrager derfor om en aarlig Understøttelse.

Udvalget foreslaar, at Andragendet henvises til Ministeren for offentlige Arbejder.

19. Fra *fhv. kgl. Borgmester i Aarhus E. Drechsel* af Lyngby om Tilstaaelse af fuld Pension. (Indbragt den 22. Januar 1931 af *Steen*).

Andrageren blev ved Vestre Landsrets Dom af 12. Januar 1926 for Overtrædelse af Straffelovens § 143 (Undladelse af at føre Tilsyn med sin Fuldmægtigs Regnskabsafleggelse) idømt en Bøde af 1 000 Kr. og tilpligtet at erstatte Statskassen 182 558 Kr. Da Andrageren ikke var i Stand til at betale denne Erstatning, afskedigedes han fra 1. April 1926 at regne og tillagdes i Henhold til § 6 i Pensionsloven af 5. Januar 1851 en nedsat Pension, der formentlig blev fastsat til $\frac{2}{3}$ af normal Størrelse og beløber sig med de sædvanlige Tillæg til 4 130 Kr. 52 Ø. aarlig.

Andrageren gør gældende, at Fastsættelsen af hans Pension under Henvisning til Pensionslovens § 6 er uberettiget og ulovmedholdelig (en Uagtsomhedsforseelse kan ikke betegnes som en „Mislighed“), og finder dernæst, at den mod ham valgte Fremgangsmaade er ekseptionel haard, naar henses til Sager, der har foreligget i den senere Tid af lignende Art, som nærmere omtales. Endvidere mener Andrageren, at han ved Nedsættelsen af sin Pension er blevet uretfærdig behandlet i Forhold til Embedsmænd, som er afskediget for Forseelser, der maa anses for mere graverende end hans, men som dog oppebærer fuld Pension. Endelig henviser Andrageren til, at han ved sin Afskedigelse havde tjent Staten i ca. 43 Aar, deraf i ca. 30 Aar som kgl. Embedsmand, uden at hans Embedsvirksomhed tidligere havde givet Anledning til Klage.

Han andrager derfor om, at hans Pension forhøjes til dens fulde Beløb med tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1926.

4 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

20. Fra *Foreningen for midlertidige Befalingsmænd og ligestillede* om Tilbagebetaling af Pensionsbidrag. (Indbragt den 27. Januar 1931 af *Frøis*).

Ca. 100 af de midlertidige Befalingsmænd og faste menige i Marinen, der før Søværnsordningen af 1922 var Tjenestemænd i Perioden 1919—23, maatte grundet paa Nyordningen fraskrive sig deres Ret til Pension. Men de havde indbetalt ca. 22 000 Kr. i Pensionsbidrag (2 pCt. af Lønnen) og mener at have et rimeligt Krav paa at faa tilbagebetalt dette Beløb, der agtes anvendt til Dannelselse af en Begravelseskasse.

1 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.